

ה"ט 50834/04/17 - א מ נגד י כ, ש כ, משפחת א

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 50834-04-17 מ נ' כ ואח'

לפני
המבקשת
נגד
המשיבים
כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
א מ
1. י כ
2. ש כ
3. משפחת א

החלטה

(1) מונחת לפניי בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת" או "החוק").

(2) המבקשת טוענת, בין השאר, כי על רקע סכסוך כספי שבינה ובין בעלה לבין קבלן (אביו של המשיב 1) (להלן גם: "האב"), תועד מי מטעם המשיבים, ביום 30.4.2017, משליך חפץ או חפצים אל עבר דירת המבקשים (המבקשת הציגה סרטון בנדון). לטענתה, המשיבים מאיימים עליה ועל בני משפחתה באופן קבוע. עוד נטען כי מתנהלת חקירה פלילית בגין אירוע שבו בנו של הקבלן ניסה לתקוף את בעלה של המבקשת וילדיה, ולכן הבעל ברח ברכבו בשעה שהאב ניסה לחסום את דרך נסיעתו.

(3) בדיון מיום 30.4.2017 ניתן צו ארעי, במעמד צד אחד, שאוסר על המשיבים 1-2 לאיים, להטרד, לפגוע בשלוות החיים או בפרטיות של המבקשת או מי מבני משפחתה שמתגוררים עמה. כמו כן, ניתן צו שאוסר על המשיבים 1-2 ליצור קשר כלשהו, באופן ישיר או עקיף, בעל-פה, בכתב, בטלפון או בכל אמצעי אחר, עם המבקשת או עם מי מבני משפחתה שמתגוררים עמה.

(4) דיון במעמד שני הצדדים התקיים ביום 3.5.2017.

(5) המשיבים 1-2 טוענים, בין השאר, כי תיאור המבקשת בבקשתה אינו מדויק והסרטון שהוצג אינו משקף את אשר התרחש בפועל, שכן קודם להשלכת החפץ שתועדה, הושלכו חפצים ולכלוך מכיוון דירת המבקשת אל עבר שטח דירתם של המשיבים. המשיבים טוענים כי המבקשת ובעלה מאיימים על המשיבים על רקע הסכסוך שביניהם, ועקב זאת, הוגשו בקשות לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת נגד בעלה של המבקשת וגם הוגשה תלונה במשטרה עקב אירוע שבו ניסה בעלה של המבקש לתקוף ברכו את הקבלן, אביו של המשיב (המשיבים הציגו סרטון בעניין זה).

(6) לאחר ששמעתי את דברי הצדדים בדיון לפניי, וכן לאחר שהתרשמתי מדבריהם, ועל יסוד התמונה הכוללת אשר עולה מטיעוניהם, הגעתי לכלל דעה כי דין הבקשה להידחות. לא התרשמתי מטיעוני המבקשת כי קיימת תשתית של ממש שמצדיקה מתן צו כמבוקש. זולת מקרה אחד של מעשה זריקה של החפץ, שתועד בסרטון, המבקשת לא הראתה כי קיימת התנהגות חוזרת ונשנית של הטרדות או איומים מצד המשיבים. המשיבים טענו כי אין מדובר בהטרדה אלא החפץ הושלך בחזרה שכן הוא הושלך תחילה אל עבר דירתם מכיוון דירת המבקשת, ובכל מקרה, זורק החפץ הוא קרובם של המשיבים ולא הם עצמם.

(7) הגם שאין לקבל - בשום אופן או צורה - התנהגות של זריקת חפצים או לכלוך, על-ידי שכן כלפי שכנו, ביתו או רכושו, אולם משלא התרשמתי כי בנסיבות העניין קיים פוטנציאל להישנות מקרה או מקרים כאלה בעתיד, זאת גם בשים לב לכך שצו מכוח החוק מעצם טבעו הא צופה פני עתיד, לא נראה כי התשתית הקיימת מצדיקה מתן צו כמבוקש. יותר מזה, טענת המבקשת לפיה המשיבים מאיימים "כל היום" על ילדיה (שורה 13, עמוד 1), לא הוכחה כדבעי.

(8) אמנם לא ניתן להתעלם מכך כי ברקע החיכוך בין הצדדים השכנים קיים סכסוך אזרחי כספי, אולם ממכלול התמונה שהונחה לפני בית המשפט, לא ניתן להתרשם כי נשקפת סכנה של ממש, לאיומים או הטרדה מצד המשיבים כלפי המבקשת או מי מטעמה, בעתיד.

(9) חרף המסקנה אליה הגעתי, ובשים לב למערכת היחסים העכורה שבין הצדדים - כפי שניתן להתרשם מטיעוניהם - הרי הצדדים מזהירים, ומובהר למען הסר ספק, כי אין צד רשאי להטריד או לאיים על הצד האחר. כמו כן, לא מן הנמנע, כי ככל שיחול שינוי בנסיבות בהמשך, באופן שיצדיק מתן צו מכוח החוק, כי אז יידרש בית המשפט לנדון דנן, אך זאת ככל שתוגש בקשה חדשה וסדורה, בצירוף כל החומר הראייתי הרלבנטי.

(10) מובהר כי אין בהחלטה דנן ובמסקנותיה משום הבעת עמדה לעניין המחלוקות שבין הצדדים שהתבררו או מתבררות בהליכים אחרים לרבות בחקירה המשטרתית, ובכל מקרה, אין בהחלטה דנן כדי להשליך על הליך או הליכים אחרים.

סיכום

(11) על יסוד האמור, הבקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת - נדחית והצו הארעי שניתן ביום 30.4.2017 - מבוטל בזאת.

(12) מופנית בזאת שימת לבם של הצדדים לכך כי ניתן להשיג על החלטתי דנן בהליך ערעורי בבית המשפט המחוזי בירושלים.

המזכירות - להודיע לצדדים בהתאם.

ניתנה היום, י"ט אייר תשע"ז, 15 מאי 2017, בהעדר הצדדים.